

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției
(art. 133 alin 1 din Constituție, republicată)“

Adresa nr. 9053/2023 din data de

3/

Domnului Mario-Ovidiu OPREA,
Secretarul general al Senatului României

Biroul permanent al Senatului

L 347 / 11. 7. 2023

L 347 / 2023

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 2093/25.04.2023, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (b251/20.04.2023), în vederea avizării, vă comunicăm că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 03.07.2023 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, Comisia a reținut că propunerea legislativă înaintată nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește exprimarea unui punct de vedere, propunerea legislativă a fost analizată la nivelul Consiliului, fiind formulate unele observații.

Astfel, în ceea ce privește modificarea dispozițiilor art. 1578 alin. (3) din Codul civil, s-a reținut că dispozițiile legale în vigoare prevăd în favoarea debitorului dreptul de a solicita prezentarea dovezii scrise a cesiunii, cesionarul având o astfel de obligație ca urmare a solicitării debitorului. Mai mult, conform prevederilor alin. (5) al art. 1578, *comunicarea cesiunii nu produce efecte dacă dovada scrisă a cesiunii nu este comunicată debitorului.*

Prin propunerea legislativă se urmărește instituirea obligativității comunicării de către cesionar debitorului a dovezii scrise a cesiunii, necesitatea acestei modificări

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

fiind justificată de existența în practica judiciară a numeroase hotărâri de anulare a executării silite pe motiv că cesiunea de creanță nu a fost comunicată debitorului.

Nelegalitatea executării silite pentru motivul de inopozabilitate a cesiunii față de debitor nu este cauzată însă de o legislație deficitară, cât timp dispozițiile legale în vigoare prevăd modalitatea în care cesiunea de creanță devine opozabilă debitorului, respectiv fie prin acceptarea de către debitor a cesiunii printr-un înscris cu dată certă, fie prin comunicarea cesiunii, pe suport hârtie sau în format electronic.

Așa cum s-a arătat chiar în expunerea de motive, motivul de nelegalitate a executării silite este reprezentat de lipsa comunicării cesiunii de creanță debitorului, iar nu de lipsa comunicării dovezii scrise a cesiunii, obligație care incumbă cesionarului la solicitarea debitorului.

Ca atare, în analiza oportunității propunerii legislative de modificare a alineatului (3) al art. 1578 din Codul civil, în sensul instituirii obligației cesionarului de a comunica dovada scrisă a cesiunii, indiferent dacă există sau nu o solicitare a debitorului în acest sens, trebuie să se țină cont de faptul că, în prezent, există suportul legal pentru asigurarea opozabilității cesiunii de creanță față de debitor, fiind obligatorie comunicarea cesiunii, în lipsa acceptării acesteia de către debitor (art. 1578 alin. 1).

Aceleași rațiuni sunt valabile și în ceea ce privește propunerea de modificare a alineatului (4) al art. 1578 din Codul civil, în sensul suspendării de drept a plății de către debitor, în cazul necomunicării dovezii scrise a cesiunii, cât timp dispozițiile legale actuale prevăd că debitorul poate să suspende plata până la primirea dovezii scrise a cesiunii, în ipoteza în care a solicitat cesionarului comunicarea unei astfel de dovezi.

Referitor la modificarea dispozițiilor art. 666 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deși intenția inițiatorilor a fost aceea de a reglementa ipoteza în care cererea de executare este formulată de un alt creditor decât cel inițial, caz în care la cererea de încuviințare a executării silite se atașează dovada scrisă a cesiunii și acceptul debitorului privind cesiunea, formularea textului este una deficitară, întrucât din conținutul acestuia rezultă că *încheierea prevăzută la art. 665 alin. (1) și dovada achitării taxei judiciare de timbru* se atașează cererii de încuviințare a executării silite numai în cazul în care executarea este cerută de un alt creditor.

Or, încheierea prevăzută de art. 665 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin care executorul judecătoresc dispune înregistrarea cererii de executare și deschiderea dosarului de executare, precum și dovada achitării taxei judiciare de

timbru se atașează cererii de încuviințare a executării silite indiferent dacă executarea silită este solicitată de creditorul inițial sau de un alt creditor.

Pe fond, în analiza oportunității modificării dispozițiilor art. 666 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în sensul reglementării explicite a înscrisurilor care se atașează cererii de încuviințare în ipoteza că care executarea este solicitată de cesionar, iar nu de creditorul inițial, trebuie să se aibă în vedere că dispozițiile în vigoare prevăd atașarea *titlului executoriu*, astfel că sunt cuprinzătoare sub acest aspect.

În ceea ce privește propunerea legislativă de modificare a dispozițiilor art. 732 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în sensul reglementării unui termen mai lung în care debitorul are posibilitatea să plătească suma datorată înainte de aplicarea sechestrului asupra bunurilor sale mobile urmăribile, respectiv înlocuirea termenului de o zi cu un termen de 15 zile, s-a apreciat că aceasta nu este în acord cu ansamblul reglementării în materia executării silite care prevede termene scurte.

Cât privește propunerea de modificare a dispozițiilor art. 813 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în prealabil, s-a reținut că forma textului de lege propusă de inițiatori este deficitară, întrucât din conținutul acestuia reiese că urmărirea imobiliară se poate efectua numai cu privire la creanțe a căror valoare nu depășește 30.000 lei, aspect care este în contradicție cu scopul urmărit de inițiatori conform expunerii de motive.

Pe fond, necesitatea unei modificări legislative în sensul creșterii pragului minim de la care este permisă urmărirea silită imobiliară, de la 10.000 lei la 30.000 lei, trebuie analizată din perspectiva unei fundamentări temeinice care să justifice această măsură și să permită stabilirea cuantumului concret al pragului minim în baza unor criterii obiective.

Or, sub aceste aspecte, propunerea legislativă prezintă deficiențe, suma de 30.000 lei fiind stabilită în mod subiectiv de către inițiatori și în lipsa unei fundamentări în acest sens.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii,
Judecător Andreea Șimonă UZLAU

